

Editorial

El tancament d'«Egunkaria»

El tancament del diari *Euskaldunon Egunkaria* amb la sospita que va ser creat amb fons d'ETA ara fa dotze anys, i la detenció de deu dels seus directius per ordre d'un jutge de l'Audiència Nacional, ha sacsejat les consciències de tots els que creuen en la llibertat d'informació i de difusió de les idees. I és que les persones poden delinquir, però els diaris no, perquè són el fruit del dret que tenen els ciutadans de ser informats conforme als valors que preserva la Constitució. La premsa és la garant de la llibertat d'expressió i de la plasmar de la pluralitat social.

Lligar diaris amb terrorisme

i procedir a tancar-los mitjançant ordres judicials és, certament, incomprensible, perquè la violència sempre s'incrementa allà on es tanquen les portes a la llibertat. I el que és més greu: s'acaba amb la capacitat de la premsa com a element crític i imprescindible de tota societat democràtica.

Sembla, tanmateix, que ni els ministres del Govern espanyol ni els polítics del PP que han opinat sobre el tancament d'*Egunkaria* no han reflexionat gaire sobre tot això. Just tenen en compte que han estat detinguts deu presumptes col·laboradors d'ETA —ja veurem, després, quants queden en llibertat

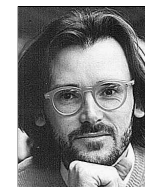
i quants són condemnats—, sense adonar-se que més d'un centenar de treballadors queden sense feina i milers de persones sense el seu diari.

L'operació d'ahir de la Guàrdia Civil arriba quatre anys després de la clausura d'*Egin* i quan encara no s'han aclarit els suposats lligams d'aquella publicació amb ETA. Serà també aquest, el ritme que s'imposarà a la instrucció judicial de l'*Egunkaria*?

Quan es limita la llibertat d'expressió difícilment es pot avançar cap a una societat més tolerant i lliure. Al contrari d'això, es corre el perill de tornar a temps preconstitucionals.

Un altre diari tancat?

Ben Vickers

Si el que es pretén és criminalitzar l'ús de l'euskera i almar la societat basca en general, la detenció d'empleats del diari basc *Egunkaria* i el rastreig de les seves oficines i dels seus

domicilis ho ha aconseguit. Si es pretén forçar el tancament d'un altre mitjà de comunicació i estendre el desconcert entre els bascos que fan ús de la seva llengua, també duen camí d'aconseguir-ho. Però amb accions com aquesta contra *Egunkaria* les autoritats espanyoles cometem l'error de difuminar la línia entre el que saben són integrants d'ETA, els que sospiten que ho són, i els que saben molt bé que no ho són. L'esperança d'alguns a Madrid que aquest tipus d'intimidació acabarà amb la ideologia independentista és com a mínim ingènua. No és acceptable justificar accions contra entitats cíviqes i mitjans de comunicació dient que són de l'entramat social i financer d'ETA sense presentar cap evidència. No és acceptable que la campanya policial contra els terroristes d'ETA es converteixi en una campanya de desmoralització de la societat basca. No és tolerable que es prenguin accions contra un mitjà de comunicació sense més justificació aparent que el seu suport a la llengua, la cultura i la identitat basca. Basta recordar que el 1998 es van prendre mesures contra *Egin*, al qual s'acusava d'apuntar en els seus articles les víctimes dels terroristes d'ETA. *Egin* va desaparèixer, i en el seu lloc va sortir una altra publicació radical. Però ningú no ha estat condemnat en aquell cas. Simplement *Egin* va desaparèixer, que segons alguns hauria estat l'objectiu. Doncs de què es tracta en aquesta nova operació? Silenciar un corrent d'opinió? Actuacions que confonen intencionadament els criteris sobre el que és legal i el que no ho és, acaben fomentant la intolerància. I d'intolerància ja en sobra, al País Basc.

López Casanovas

Nova faula del llop i l'anyell

Hi havia una vegada un llop que va dir

entre glop i glop a un humil anyellet que també tenia set i bevia a un riuet un poc més avall que ell:
Ara et faré la pell, i de tu, jo avui vespre ja en sop!
M'enterboleixes l'aigua, que no ho veus? N'estic xop!
 Però el tendre anyellet contestava impassible:
 —Més avall del corrent me l'empassava: que jo t'embruti l'aigua és del tot impossible.
 Llavors el llop mesell tornà a envestir l'anyell: Doncs, ara et menjaré d'una queixalada.
 Me'n record: fou ton pare, la setmana passada, qui em pertorbà la set fent-me el que ara t'he dit, i és just que per ton pare ho paguis tu, petit.
 Açò sí que mai no ho havia sentit —va respondre modest el llanut—; quin concepte que tens de justícia, pelut!
 D'altra banda, el que em dius és mentida:
 Fa set mesos, per Pasqua, mon pare va perdre la vida.
 El llop començava ja a estar neguitós tot veient com l'anyell li desfeia cada

raonament, i s'excitava més el seu instint feroç.
Prou de paraules, prou de raons, que no em cal de banaules *complir resolucions ni que em vetin l'ONU i l'OTAN: Ja has begut oli (o petroli), bergant!*
 I girant-se contra l'opinió de tothom, a la fi va fer el com:
 —Nosaltres sabem que aquest animal de llana a tot el món engana.
Ara es fa el victimista, però és un astut perillós terrorista.
Com que em dona la gana (i jo tenc molta gana), dic que aquest be és en Ben Laden
i que del Mal és l'Eix, i me'l menjara mateix.
Vatua els sacarins d'un pop!
 I el malvat llop, amb barra preventiva, per evitar les ovines armes de destrucció massiva, bèstia de tots els mals, al coll del pobre xotet li clavava els ullals...
 I ja el fang es barreja amb la sang innocentment vessada.
 Que ho sàpiga la gent!
 Hi va haver una vegada...
 Vos ho cont:
 Que voleu saber a on va succeir la infàmia?
 Pens que va ser per Mesopotàmia, entre Èufrates i Tigris

(creu-me: no cal que hi emigris, tu, *yankee, go home!*, no hi ficassis la pota!)
 I acab amb una NOTA, que explica açò que em surt. Botxí del poble kurd, **Saddam** no és cap benet. Ell es sol passar el Dret per davall l'entrecuix. Mes, no cregueu que en **Bush** és el llop de la faula, no, no, car ell és molt pitjor que la més mala bèstia (no en prenguéssiu molèstia!) que pul·lula pel món/ (comptant, per suposat, amb el jueu **Sharon**).
 I si voleu, germans, que vos digui altres cans que han perdut el senderi, ara vos ho dic —*vamos*, que no és cap misteri: els cans llepen son amo, són esclaus de l'Imperi!—
 Vet—los aquí—i no m'err—: el gran... britànic **Blair**, el fatxa **Berlusconi** (qui el voldrà que el furoni!) i l'home provident, el ser únic, l'estadista estel·lar l'ínclit espanyol, senyor **Txemari Aznar**...
 Però el llop sanguinari tindrà el seu calvari i els imbècils vassalls —avui galls, demà uns gallines— rebran tots els gargalls i les rialles ovines...
 —De qui? No ho endevines?

Joan F. López Casanovas, professor

Nota de Redacció

Bé, Mercè Amer

Perquè és la política més valorada per les bases en la confecció de les llistes del PSIB-PSOE. Amer no és una diputada renouera, però sí molt efectiva.

Horrorós, Sharon

Una ofensiva israeliana contra Gaza i Nablús matà dimecres passat 14 palestins. Sembla un nou holocaust. On va Sharon amb aquesta orgia de sang?

La contradicció

PP i homosexuals

El PP estatal ha rebutjat que el Codi Civil permeti el matrimoni de parelles homosexuals. Sorpren que això ho faci un partit que no mira amb mala cara la guerra de l'Iraq per enderrocar el dictador Saddam Hussein. La llibertat és universal: per a tots.

Assumptes pendents

Els dijous d'Inca

A Inca hi torna a haver problemes amb la distribució de les paradetes i els comerciants en el seu tradicional mercat del dijous, que és el seu dia per excel·lència. Convendria que aquesta qüestió quedàs definitivament arreglada per bé de la personalitat de la ciutat.

President-editor: **Pere A. Serra**.
 Vicepresident: **Sebastià Ginart**.
 Director: **Miquel Serra**.
 Director adjunt: **Joan Riera**.
 Subdirectora: **Francisca Barceló**.
 Caps de Secció: **Magdalena Soler** (Teletips); **Joan Torres** (Fotografia); **Pep Verger** (Esports).
 Consell editorial: **Miquel Alenyà**, **Miquel Ballester i Cruelles**, **Llorenç Capellà**, **Miquel Ferrà** i **Martorell, Llorenç Valverde**.

Administrador: **Lluís Anaya**. Directora de Publicitat i Vendes: **Carme Serra**. Cap de Tallers: **Joan J. Mata**. Cap d'Informàtica: **Ricardo Torres**. Delegada Comarcal: **Joana Melis**. Distribució: **Bartomeu Mateu**. Subscripcions: **Fina Costa**.

Palma. Passeig de Mallorca, 9-A. D.P. 07011. Telèfons: Redacció: 971.788322. Publicitat: 971.788303. Centralita: 971.788300. Fax Redacció: 971.455740. E-mail: redaccio@diaridebalears.com. Fax Publicitat: 971.457328. Distribució: 971.788350. Fax: 971.283052. Subscripcions: 971.717308. Fax: 971.712327. Rotatives: 971.431152. Delegació a Manacor: Avda. Salvador Juan, 17. Tel.: 971.554444. Fax: 971.555557. Delegació a Inca: C/ Bisbe Llompart, 107. Tel.: 971.504472. Fax: 971.880472. Corresponsalia a Sóller: Setmanari Sóller. C/ de la Victòria, 1. Tel.: 971.634633. Fax: 971.634589. Edita: HORA NOVA S.A. Dipòsit legal: PM5-1958.

Exclusiva de Publicitat: **Gerencia Balear de Medios, S.A.** Av. Jaume III, 8 - Principal. 07012. Tel.: 971.711023.